

Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem

NOWA

RZECZPOSPOLITA

M. H. Woehl, człowiek, który uratował życie Hitlerowi i Mussoliniemu odesłał włoskie i niemieckie ordery

(Od własnego korespondenta „Nowej Rzeczpospolitej”)

PRAGA, 11.7. „Večerni Česke Slovo“ publikuje niesłychanie ciekawą historię o człowieku, któremu zawdzięczają swe życie Hitler i Mussolini.

Człowiekiem tym jest M. H. Woehl. Alzacyjny z pochodzenia, oficer rezerwy armii francuskiej.

Woehl służył w czasie wojny światowej w armii niemieckiej. 16 kwietnia 1916 r. zauważył podczas ataku, żołnierza niemieckiego, otoczonego przez kilku Rosjan, którym udało się go rozbroić. Woehl przyszedł z pomocą koleźce, zabijając jednego z żołnierzy rosyjskich i raniąc dwóch innych. **Uratowaniem w ten sposób żołnierzem niemieckim był — Adolf Hitler.**

W trzy miesiące później w lipcu 1916 r. znajdował się Woehl na froncie włoskim. W czasie zbierania rannych po bitwie natrafił na ciężko rannego Włocha, któremu groziła śmierć z upływu krwi. Woehl zabandażował Włochowi rany i — uratował życie... Mussoliniemu.

W r. 1938 Woehl opowiedział o tych dwóch zdarzeniach jednemu z niemieckich korespondentów prasowych, który rozmowę tę opublikował. **Hitler i Mussolini potwierdzili prawdziwość opowiadania wysyłając jednocześnie Woehlowi własne listy wraz z wysokimi odznaczeniami za dzielność: niemieckim Żelaznym Krzyżem**

i włoskim Medalem Faszystowskim za Odwagę.

Ponieważ Woehl jest obecnie obywatelem francuskim i oficerem rezerwy nie mógł przyjąć nadesłanych mu orderów

bez zezwolenia rządu francuskiego, który się do tej sprawy ustosunkował negatywnie, polecając Woehlowi zwrócić ordery.

J. M.

„Ludzie piją z rozpaczą“

Hitleryzm — to wzrost alkoholizmu

Produkcja alkoholu wzrosła o 92 proc., dochód społeczny — o 38 proc.

(Od własnego korespondenta „Nowej Rzeczpospolitej”)

ZURICH, 11.7. Szwajcarskie tow. eugeniczne i przeciwalkoholowe opublikowały ciekawą statystykę, z której wynika, że od czasu objęcia władzy w Niemczech przez Hitlera, daje się zauważyć automatyczny wzrost alkoholizmu.

W r. 1931 i 1932 produkcja na pojów wysokokowych wynosiła 397 tys. hektolitrow, a faktyczne zapotrzebowanie — 413 tys. hekt.

Oдноśne cyfry dla lat następnich wnoszą:

1932/33 produkcja 503 tys. hektolitrow, zapotrzebowanie — 468 tys. hkl.

1933/34 produkcja 565 tys. hektolitrow, zapotrzebowanie — 545 tys. hkl.

1934/35 produkcja 636 tys. hektolitrow, zapotrzebowanie — 603 tys. hkl.

1935/36 produkcja 659 tys. hektolitrow, zapotrzebowanie — 653 tys. hkl.

1936/37 produkcja 761 tys. hektolitrow, zapotrzebowanie — 727 tys. hkl.

W ciągu pięciu lat produkcja alkoholu wzrosła o 92% a faktyczne zapotrzebowanie o 76%. W tym samym czasie dochód społeczny podniósł się zaledwie o 38%.

„Freies Deutschland“ omawiając te dane pisze:

„Jest tajemnicą, dlaczego lu-

Spontaniczna manifestacja francuskiego katolicyzmu

OTWARCIE KATEDRY W REIMS
PARYŻ, 11.7. Wczorajsza uroczystość inauguracji odnowionej katedry w Reims zamieniła się w spontaniczną manifestację francuskiego katolicyzmu.

Ceremonii otwarcia katedry dokonał legat papieski, kard. Suhard w obecności prezydenta republiki Lebruna i najwyższych dostojników kościelnych i świeckich Francji. W uroczy-

stości uczestniczyło 7 kardynałów (m. in. znany czytelnikom „Nowej Rzeczpospolitej“ ze swego przepięknego listu kardynał Baudrillart), arcybiskup Westminsteru, patriarcha Antiochii, około 60 arcybiskupów i biskupów oraz nuncjusz apostolski we Francji, który przybył na czele korpusu dyplomatycznego.

Po uroczystym nabożeństwie kardynał Suhard wygłosił podniosłe kazanie. Po nabożeństwie odbył się bankiet na ratuszu, podczas którego min. wychowania publicznego Zay podziękował tym wszystkim, którzy przyczynili się do pokrycia kosztów odbudowy świątyni, której uszkodzenia uznano r. 1918 za nie nadające się do naprawy.

Sledztwo

w sprawie zamachu na ks. Pudra

Władze sądowno-sledcze prowadzą dochodzenie w sprawie napadu na ks. Pudra w kościele św. Jacka na Starym Mieście. W sprawie tej przesłuchano już 30 świadków, spośród osób, które obecne były w czasie napadu w kościele. Zeznanie złożył również poszkodowany ks. Puder.

Sprawca napadu, szewc Rafał Michalski osadzony został w więzieniu na Pawiaku, w myśl przepisów kk grozi mu kara do 8 lat więzienia.

Diabelski plan spalił na penewce

Polityczna zemsta wydrwigrosza zemściła się na prowokatorze

Hersz Szychta i Binem Ścierka mieli wspólny postój tragarski. Ścierka pilnował roboty, Szychta zaś nie chciał nosić węgla. Gdy wóz zjechał z węgłem przed gospodę i Ścierka zniósł węgiel do piwnicy, przy ostatnim koszku zjawiał się Szychta i kładąc rękę na koszu oznajmiał, że należy mu się połowa zapłaty. Ścierka nie mógł znieść takiego podziału pracy i płacy. Wynikła awantura podczas której Szychta ugodził Ścier-

kę nożem w bok. Było to na ulicy Rynkowej. Ścierka poskarżył się policji. Wszczęto dochodzenie.

Po kilku dniach w mieszkaniu Ścierki na Krochmalnej 7 zjawił się Szychta. Zażądał cofnięcia skargi. Ścierka odmówił. Szychta zagroził zemstą.

Wezwał na naradę kilku swoich kompanów i famliantów. Plan opracowano bardzo drobiazgowo. Hersz Biełliński przyniósł szablon literowy i farbę, Szychta kupił kilka metrów czer-

wonego płótna, które pokrajano na metrowe kawałki i Biełliński namalował na czerwonych kawałkach płótna antypaństwowe hasła. Jednym słowem sporządzono kilka antypaństwowych transparentów.

Trzeba teraz było transparenty zanieść do mieszkania Ścierki. Moszek Weinberg byłby częstym gościem Ścierki, Jemu więc to zlecono.

Wszystko poszło dobrze. Weinberg, syn kryminalisty, odsiadującego karę w więzieniu dostał się do mieszkania Ścierki. Gospodarza nie było. Była tylko jego żona. Po krótkiej rozmowie Weinberg pożegnał się i wyszedł. Ale transparenty znalazły się pod pierzyną w łóżku Ścierki. Szychta czekał na ulicy.

Gdy Weinberg zdał raport, że wszystko w porządku, Szychta natychmiast pobiegł do telefonu. Połączył się z komisariatem policji. Jako „dobry obywatel“ zawiadomił policję, że u Ścierki mieści się fabryka komunistycznych transparentów. W pół godziny potem zjawiała się policja, dokonano u Ścierki rewizji i transparenty znaleziono. Ścierkę zatrzymano. Szychta triumfował.

Jednak policja nie poprzestała na „dowodach rzeczowych“. Przeprowadzono dochodzenie, bowiem Ścierka powiedział o swej wojnie z Szychtą. Dokonano z kolei rewizji u Szychty przy ul. Grzybowskiej 5 i znaleziono resztki czerwonego płótna, pudełko z farbą, pędzel i blaszany szablon. — Szychta wpadł. Razem ze swoją kompanią, biorącą udział w prowokacji osiadł w kryminale.

„Płonące granice“

(I) Wiadomości prasowe nadchodzące od pewnego czasu z Pragi i Berlina zwracają zgodną uwagę na spokojną postawę, z jaką odnosi się zarówno prasa niemiecka i niemieckie koła polityczne w Rzeszy, jak i kierownictwo przez Henleina organy sudeckie do prac rządu czeskiego nad statutem narodowościowym. Skwapliwie podkreśla tę zmianę nastrojów prasa francuska i angielska, nie tając zresztą, że jest ona wynikiem zdecydowanej postawy rządów obu państw zachodnich w krytycznych dniach majowych.

W przeciwieństwie do względnie spokojnego na odcinku sudeckim, coraz bardziej niepokojąco brzmią doniesienia z innych punktów pogranicza niemieckiego. Na pierwszy plan wysuwa się tu Klajpeda, gdzie agresywność niemiecka rośnie po prostu z dnia na dzień. Równocześnie nie mniej niepokojące wieści dochodzą z południowego Tyrolu. Od chwili „Anschlussu“ ożywiła się tam znacznie agitacja niemiecka, zonglująca hasłem połączenia się z „macierzą“. Dzieje się to mimo uroczystych zapewnień Hitlera o nienaruszalności granicy Brenneru i mimo niewątpliwego faktu, że w obecnej sytuacji w interesie Berlina leży raczej uspokojenie obaw włoskich na tym punkcie.

Najwęższej daty alarmy dotyczą księstwa Lichtenstein. Źródłem ich jest Szwajcaria, z którą to państwo łączą unie: celna, monetarna i pocztowa. Pisma szwajcarskie od kilku dni piszą o zamierzonym jakoby przez wojska niemieckie obsadzeniu Lichtensteinu.

Trudno ocenić na ile te wszystkie alarmy są prawdziwe. Nie można też po niedawnych doświadczeniach przykładać zbyt wielkiej wagi do zaprzeczeń niemieckich. Jedno zdaje się nie ulega wątpliwości. Niepokój, jaki ogarnia dzisiaj Kowno o Klajpedę, a Bern o Lichtenstein, łatwość, z jaką przyjmują się pogłoski co do południowego Tyrolu — wszystko to dowodzi atmosfery, którą „dynamizm hitlerowski“ wytworzył zarówno wśród swoich, jak i u sąsiadów.

Sąsiedzi rozumują, że po ostatnich sukcesach „dynamizm“ działać musi dalej. Oszołomionych do tychczasowym powodzeniem wyznawców „wodza“ trzeba za wszelką cenę utrzymać w sugestii, że nie ma przeszkody, której by „wodzowi“ nie udało się pokonać. Tu tkwi źródło wytwarzania „punktów zapalnych“ na pograniczu Rzeszy i niebezpieczeństwo „krótkiego spiecia“, do którego w ostatecznym wyniku ten stan rzeczy musi doprowadzić.

Codzienny sukces typów „Nowej Rzeczpospolitej“

210 złotych za 10

Tylko nasza tabela daje gwarancję wygranych w totalizatorze

Dzień niedzielny zapisał się znowu wspaniałym sukcesem tabeli wyścigowej „Nowej Rzeczpospolitej“.

Przed wszystkim więc sprawozdawca nasz trafnie ułożył ACCUMULATIV DNIA złożony z czterech koni: Januś, Rumor, Miechów, Miss Palu, przyczem wypłata zań wyniosła

210 ZŁOTYCH ZA 10

Na 9 gonitw trafiliśmy poza-tem 7 KONI NA PIERWSZE MIEJSCA

oraz 8 KONI Z POZYCJI FRANCUSKIEJ.

Równie duży sukces odniosły

nasze wskazówki dotyczące gry podwójnej, a mianowicie W TRZECH BIEGACH konie przyszły w porządku przez nas wskazanym, a mianowicie:

BUSYRYS, IRATA przy wypłacie 20 zł za 10, IFFET, POMMERY przy wypłacie 35 zł za 10, i wreszcie

AVILLA, BARONIE przy wypłacie 82 zł za 10.

Na zakończenie zaznaczyć trzeba, że również NAJLEPSZA WYPŁATA DNIA

przypadła naszemu faworytowi: Miss Palu — 26 złotych za 5.

D.aczego „kochany Mel”-Wańkowicz nie dostał batów w I-szym Korpusie

Pod powyższym tytułem pisze „Warszawski Dziennik Narodowy”, nawiązując do powziętej na zjeździe w Sosnowcu uchwały Dowborczyków, potępiającej p. Wańkowicza (tekst tej uchwały podaliśmy przed kilku dniami):

„Przed kilku dniami podaliśmy szereg urywków z broszury sławnego ostatek w całej Polsce p. Melchiora Wańkowicza pt.: „Odpowiadam Cywilem”. (Jak wiadomo kilku adwokatów-obronców prof. Cywińskiego w związku z tą broszurą wniosło przeciw p. Wańkowiczowi skargę o zniesławienie). Czytelnicy nasi pamiętają że w broszurze swojej p. Wańkowicz pisał m. in. o sprawie Cywińskiego co następuje:

„Może lepiej by było, gdyby się do myślenia rozłożył pięknie recenzenta na numerze odnośnego pisma z inkryminowanym artykułem i odmierzone lege artis dwadzieścia pięć sakramentalnych plag”.

Wzmianka o „sakramentalnych plagach” przypomina nam pewien okres z życia p. Wańkowicza. Było to w r. 1918, w I korpusie. Pisze o tym w książce swojej „Ludzie, Idee i Czyny” (str. 99) — p. Władysław Studnicki:

„Względem zamachowców postąpił Dowbór-Muśnicki humanitarnie, umożliwił, a jak twierdzi on zażądał ich ucieczki. Pozostał Melchior Wańkowicz, który, jak twierdzi był tylko pionkiem. Otóż tego pionka sądzono, uniewinniono. Dowbór-Muśnicki puścił go nie dając mu batów, jak to często czynił w analogicznych wypadkach, gdy zwalniano wyrokiem sądu,

lub utaskawiano tych, których działalność potępiał”.

Zestawiając obie powyższe cytaty trudno nie wyrazić przypuszczenia, że mówiąc własnymi słowami kochanego Mela — może lepiej by było żeby dwadzieścia pięć lat temu gen. Dowbór-Muśnicki odmierzył lege artis owych dwadzieścia pięć sakramentalnych plag. Może oszczędziło by to nam przynajmniej — w dwadzieścia lat później — faktów tego rodzaju, jak ostatnie publiczne wystąpienie p. Wańkowicza.

Gdyby gen. Dowbór-Muśnicki postąpił wówczas wobec p. Wańkowicza inaczej, zapewne autor „Strzępów Epopei” nabrałby większego respek-

tu dla b. dowódcy I Korpusu. Bezkarność rozzuchwała ludzi pewnego pokroju. Toteż p. Wańkowicz w książce swojej „Strzępy Epopei” tak oszkalał sw. gen. Dowbór-Muśnickiego, że stało się to powodem ostrej reakcji ze strony Dowborczyków.

Gdy pamięć dziejowa zawodzi..

Pod tym tytułem pisze w „Kurjerze Warszawskim” p. St. St. nawiązując do słów marsz. Śmigłego-Rydza wypowiedzianych w Wilnie:

„Bo czymże można wytłumaczyć

„Egipska plaga” pod Jasną Górą Żebrak o nieludzkim głosie... i kamienica

CZESTOCHOWA 11.7. Jasna Góra, to miejsce, do którego dążą tysiące pobożnych pielgrzymów nie tylko z najdalszych zakątków Polski, lecz również i z zagranicy.

Częstochowa czerpie poważne zyski, bo każdy przyjeżdżający musi coś zjeść, coś wypić, gdzieś przenoctować i kupić jakieś pamiątki do domu.

Niestety w mieście spotyka się wiele nieprzyjemności, do których w pierwszym rzędzie należy natrętne przypinanie różnego rodzaju medalików oraz sprzedawanie broszur i gazet nie zawsze treści religijnej przez różnego wyrostków. Jeżeli pątnik odważy się odmówić, to oburzają go niedowarzone młokosy

stękiem [najordynarniejszych eplętów.

Inna, prawdziwie egipską plagą, jest chmara żebraków, którzy w każdy większy odpust ściągają ze wszystkich nieraz bardzo odległych okolic na „żniwo” i w natarczywy sposób domagają się datków. Nieraz przychodzi pomiędzy żebrakami do kłótni a czasem i do bijatyki, jeżeli któryś z pątników (nieraz umyślnie) da im do podziału jedną monetę.

Jeden kulawy żebrak, wszystkim mieszkańcom doskonale znany, stara się zwrócić na siebie uwagę przechodniów swym okropnym wprost nieludzkim głosem, który rozlega się w promieniu pół kilometra. Podobno żebrak ten jest bardzo bogaty, posiada poważny kapitał na procentach i jest właścicielem czynszowej kamienicy.

Wszystko to zakłóca spokój i modlitwę tysięcy pątników zebranych na nabożeństwie przed Szczytem i budzi wśród nich żal i rozgoryczenie.

Policja walczy z tymi bolączkami jak może, lecz niestety dwóch policjantów obok Jasnej Góry nie może sobie dać rady. Tam trzeba najmniej 10-ciu. (W. K.)

2 godz. mogą pracować szatniarze w lokalach publicznych

Ukazało się orzeczenie Sądu Najwyższego w sprawie czasu pracy szatniarza.

Sąd Najwyższy uznał, iż praca szatniarza, łączona nieraz doraźnie z czynnościami o charakterze pracy fizycznej, zbliżona jest najbardziej do pracy osób, zatrudnionych przy pilnowaniu.

Wobec tego praca ta może być przedłużona do 12 godzin dziennie bez podstawy dla pocztywania za pracę w godzinach nadliczbowych.

3 miliony złotych czekają na właścicieli

Liczba nie odebranych wygranych premiiowych pożyczek państwowych stale się powiększa.

Ogółem wartość wylosowanych premij dolarówki, obu seryl pożyczki inwestycyjnej i innych pożyczek, przekroczyła już cyfrę 3.000.000 zł.

Wśród nie odebranych premij figurują głównie wygrane po 40.000 dolarów i 125.000 zł. Premie nie odebrane w ciągu lat 5 przez posiadaczy obligacji, przejdą w myśl obowiązujących przepisów na własność skarbu państwa.

KOMETA Chłodna 49
KRÓLOWA WIKTORIA
i rewia

Cała straż pożarna w akcji

Morze płomieni nad Radomiem Pożar tartaku grozi przejeżdżającym pociągom

RADOM, 11.7. W sobotę 9-go bm. późnym wieczorem przeszła nad Radomiem krótkotrwała burza, w czasie której od uderzenia pioruna wybuchł jeden z największych pożarów, jakie w ostatnich latach nawiedziły miasto. Mianowicie zapalił się tartak przy ul. Młodzianowskiej, będący własnością zarządu miejskiego, dzierżawiony przez firmę „Radomski Tartak”, Abrahama Fiszmiana i S-ki.

Pożar wybuchł o godz. 10.25 wieczorem i trwał całą noc do godz. 10.20 przed południem tj. pełnych 12 godzin. W akcji ratowniczej pod kierownictwem nac. Bogdana Mozala wzięły udział oba pogotowia straży miejskich, plutony ochotnicze teje straży, pogotowie fabryki broni i straży kolejowej. Spłonęła hala tartaczna, heblarnia, budynek na węglem drzewnym, skrzynkarnia i trzy magazyny. Wartość spalonych obiektów i

Najpiękniejszy!!!
chłopiec Indyj!!!
fascynujący tancerz
świątyni hinduskich
R A GOPAL

wystąpi: dziś i w środę, dnia 13 bm. o godz. 8.30 wiecz. w Wielkiej Rewii. Co wieczór inny program. Bilety od 99 gr do 8 zł, sprzedaje kasa teatru, Karowa 18 i Orbis, al. Jerozolimska 39, tel. 9-91-89.

40-godzinny tydzień pracy i minimum płac

uzyskał ZZZP dla piekarzy serockich

Związek zawodowy piekarzy, młynarzy i pokrewnych zawodów Zjednoczenia Zawodowego Polskiego, od dział w Serocku nad Narwią zawarł układ zbiorowy pracy ze wszystkimi miejscowymi piekarniami na przeciąg 1 roku.

Związek piekarzy ZZZP uzyskał dla

serockich piekarzy minimum płac w wysokości 6 złotych dla wykwalifikowanego personelu, 40-godzinny tydzień pracy, z tym że pracodawcy proporcjonalnie zatrudnią więcej bezrobotnych czeladników i pomocy piekarskiej, przyznanie już w pierwszym roku pracy 12 dni urlopu, z zastrzeżeniem że za każdy przepracowany miesiąc przypada 1 dzień płatnego urlopu. Przyjmowanie i zwalnianie personelu w piekarniach na mocy tego układu odbywać się będzie wyłącznie za porozumieniem ze Związkiem ZZZP, który ten układ zbiorowy pracy zawarł. Ponadto robotnicy otrzymywać mają codziennie czyste fatuchy do pracy. Robotnicy dorywczo zatrudnieni w piekarniach z dniem wejścia w życie układu zbiorowego otrzymują 10-procentową podwyżkę zarobków.

Wprowadzając układ zbiorowy, który ustalił minimum wynagrodzenia dla poszczególnych kategorii piekarzy serockich uzyskali oni dzięki Związkowi ZZZP blisko dwukrotne wynagrodzenie oraz na dłuższy czas uregulowane warunki pracy.

Umowa gospodarcza z Niemcami

Nowa umowa gospodarcza z Niemcami wejdzie prawdopodobnie w życie z dniem 1 października rb. Z tą chwilą wygasną: umowa gospodarcza polsko-niemiecka z roku 1935, umowa z roku 1937, umowa handlowa polsko-austriacka.

Umowa ta zawarta jest na okres 2 i pół lat, do roku więc 1941 do lutego; wywołuje ona poważne zastrzeżenia ze strony przemysłu polskiego.

Komu ryczałtowa podatek dochodowy?

W związku z Izby Rzemieślniczych RP przedyskutowano kwestię ryczałtowania podatku dochodowego dla drobnych płatników. W sprawie tej Zw. Izby wypowiedział opinię na życzenie Ministerstwa Skarbu.

Zarząd ZIR uważa, że ryczałt winien objąć możliwie najszerszą warstwę płatników; podlegać ryczałtowi winni płatnicy posiadający zarówno jedno jak i kilka źródeł dochodu; jako górną granicę ryczałtu projektuje się dochód 6.000 w stosunku rocznym dla największych ośrodków miejskich, a 4800 zł dla pozostałego obszaru państwa.

Wyłączeni z ryczałtu powinni być płatnicy, których obrót przekracza 40 tys. zł (dla 10 miast) i 30.000 zł (dla pozostałego obszaru). Poza tym ZIR wypowiedział się za zachowaniem zniżek rodzinnych.

KINO TON Puł wska 39
p. 515 715 915
„BOHATEROWIE MORZA”
g Kirilinga pt Kap tanowie Zuchy
W Rol G. F. Bartholomew, S. Tracy, L. Barrya ore i M. Douglas

CENY FILHARMONIA
Pocz. 6. 8. 10
gr. 75
ZAKOCHANYCH
zł. 1.-
— WIOSNA —

VICTORIA Marszałkow. 106
Pocz. 4. 6. 8. 10
W NIEDZ. 12 i 2 ULG. PORANKI
SENSACJA!
ANNA MAY WONG
CÓRKA
SZANGHAJU

SFINKS Senatorska 29
pocz. 4. 6. 8. 10
LUdzie z ZAULKA
(Na dnie)
w roli gł. Jean Gabin, reż. Renoir
Nasze ceny: 75 gr i 1 zł

Kino CZARY
CHŁODNA 29
„ZAGINIONY HORYZONT”
Polski film z J. SMOSARSKA

CASINO p. cz. 3, 5, 7, 9
HOTEL HOLLYWOOD

KINO-TEATR ELITE
k. 7) MARSZAŁKOWSKA 81-A
„JEJ WYSOKOŚĆ TANECZY WALCA”
„Z A B I Ł E M”

Obsada: **COLOSSEUM** Pocz. 6. 8. 10
ALBERT TYTAN EKRANU
PREJEAN HARRY BAUR
I DALIO w filmie wielkich
(jeden.. z..To- namiętności pł.
war uszy **KAPITAN MOLLENARD**
broni) Ni. d. o 12; 2 poran.

Socjalistyczno-komunistyczne podkopy pod rząd Daladiera

Groźba strajku urzędniczego we Francji

Rząd panuje całkowicie nad sytuacją

PARYŻ, 11. 7. W niedzielę obradował kongres związków urzędniczych pracowników państwowych i samorządowych oraz pracowników instytucji publicznych, należących do Generalnej Federacji Pracy, na czele której stoi znany dostojnik „frontu ludowego“ Jouhaux.

Kongres powziął uchwałę, że w obecnej sytuacji nie pozostaje pracownikom nic innego, jak odwołanie się do formy walki, którą pracownicy przemysłu prywatnego stosowali dotychczas z powodzeniem.

Tęgo rodzaju uchwała oznacza podjęcie przygotowań do strajku pracowników państwowych i komunalnych, który miałby być ogłoszony bez odwołania na jesienną sesję parlamentu, podczas której rząd ma w nowym budżecie wystąpić o podwyżkę dla urzędników, co swego czasu zapowiedział Daladier.

Kongres powziął poza tym szereg uchwał żądających m. in. wprowadzenia 40-godzinnego tygodnia pracy oraz uchwalili ostre rezolucje polityczne, protestujące przeciw wypuszczeniu na wolność aresztowanych w sprawie tzw. kagulardów i przeciwko rządzeniu rządu ograniczającym do stawy sprzętu wojennego dla rządu walencjkiego.

W kołach politycznych uchwały kongresu urzędniczego oceniane są jako próba wymuszenia przez skraj-

ne elementy frontu ludowego na rządzie Daladiera cofnięcia się z dotychczasowej linii w sprawach politycznych i gospodarczych. Panuje tam

przekonanie, że rząd Daladiera po ostatnich swoich sukcesach jest tak mocny, iż z łatwością da sobie radę z tą kampanią.

Ofensywa lotnictwa gen Franco

Zbombardowanie 3-ich statków brytyjskich

Nowe zamachy w Palestynie

SALAMANKA, 11. 7. Na froncie pod Castellon wojska gen. Franco przełamały dwie nieprzyjacielskie linie obronne i zajęły łańcuch górski Puntal.

Lotnicy gen. Franco zbombardowali miasta Ampoa, Gava, Silla, Algemezi i Benifayo oraz fabryki materiału wojennego Hispano Suiza w San Andres

i magazyny amunicji w Cos pod Barceloną.

LONDYN, 11. 7. W dniu wczorajszym doznały w porcie Walencji trzy brytyjskie statki uszkodzeń, skutkiem eksplozji bomb lotniczych.

Funkcjonariusz komisji nieinterwencji narodowości belgijskiej, który znaj-

dował się na statku „Yorkbrook“ ranny został w prawe ramie.

JEROZOLIMA 11. 7. W czasie wczorajszych zamieszek ulicznych rzucono bombę na autobus żydowski. 12 osób odniosło rany, z czego 7 ciężkie. Rzucono również bombę na hotel „Króla Dawida“.

W Haifie został jeden żyd zabity strzałem rewolwerowym.

400 Arabów, 100 Żydów w obozie koncentracyjnym

Nowe bomby w Haifie

JEROZOLIMA, 11. 7. Powstańcy arabscy wysadzili w sobotę w kilku miejscach linie kolejową, prowadzącą z Egiptu do Palestyny. Na linii tej odbywają się obecnie transporty wojsk brytyjskich, mających wzmocnić załogi palestyńskie. Uszkodzenie toru spowodowało wykoślenie się pociągu

towarowego.

W Haifie w niedzielę, późnym wieczorem, nieznanymi sprawcami rzucono pod przejeżdżający autobus żydowski. 18 pasażerów jest rannych, w tym wielu ciężko.

Z całego kraju nadchodzą wiadomości o napadach na osiedla arabskie i żydowskie. 400 Arabów i 100 rewizjonistów - syjonistów przewieziono do obozu koncentracyjnego pod Akre.

3 ustawy mniejszościowe

przedłożył rząd czeski parlamentowi

PRAGA 11. 7. Uchodzi niemal za pewne, że rząd przedłoży parlamentowi 3 ustawy, a mianowicie: ustawę językową, ustawę o zreorganizowaniu administracji i właściwy statut mniejszościowy. Statut uregułuje przedstawicielstwo grup narodowościowych w administracji lokalnej, w życiu kulturalnym, w szkolnictwie, w dziedzinie opieki społecznej, subwencji oraz do-

staw. Jak twierdzą „Lidowe Noviny“ statut będzie zawierał ściśle określenie narodowości, dając gwarancje ochrony przez wynarodowienie.

Armia angielska

uzbraja się w czeskie kulomoty

LONDYN, 11. 7. (Tel. wł.). Rząd brytyjski nabył ostatnio wszechstronny patent na wyrób karabinów maszynowych marki „Bren“, wyrabianych w zakładach uzbrojenia w Bernie. Obecnie przystępuje się w Anglii do masowej produkcji, celem zaopatrzenia całej armii w najkrótszym czasie w „Breny“. Próby dokonane w Bisley wykazały ogromną wyższość czeskosłowackich karabinów maszynowych nad kulomiotami „Lewisa“.

W związku z powyższym, pisma przypominają, że przed kilku laty udało się wywiadowi niemieckiemu wykraść plany jednego z typów kulomiotów wyrabianych w Bernie. Jednakże dotychczas nie potrafili Niemcy specjalistów rozwiązać tajemnicy, na czym polegają owe ulepszenia, jakie Czechom udało się odkryć i zastosować.

Znachor i przemytnik

Tytoń, sacharyna i zioła w zakamarkach samochodu

Do Katowic i innych miejscowości Górnego Śląska przyjeżdżał dość często własnym luksusowym samochodem z Niemiec Wolfram Moll. Zatrzymywał się najczęściej u niejakiego Szczepaniaka, z którym następnie wyjeżdżał do innych miast.

Na eleganckiego Niemca z Bytomia zwróciły uwagę władze polskie, podając go obserwacji. Ustalono, że Moll wyjeżdża także do Warszawy, gdzie zatrzymuje się stale w jednym lokalu dokąd na oznaczony dzień przychodzą chorzy. Wyjaśniło się, że

Napad na prezydenta Roosevelta

Polcja ratuje zamachowca od linczu

OKLAHOMA, 11. 7. W czasie przejazdu prezydenta Roosevelta przez miasto pewien osobnik, uzbrojony w pałkę gumową usiłował po przerwaniu kordonu policyjnego wskoczyć do auta prezydenta. Agenci policji obezwładnili go, przy czym policji z trudem udało się uratować niedoszłego zamachowca od linczu.

Śledztwo ustaliło, iż osobnik ten nazywa się Woody Hockady, liczy lat 52 i jest nerwowo chory. Swego

czasu miał już sprawę sądową za próbę napadu na sekretarza stanu do spraw wojskowych Woodringa.

W urzędzie policyjnym Hockady oświadczył, że pragnął tylko wycisnąć prezydenta buty.

Czas odnowić

prenumeratę na miesiąc

LIPIEC

Spekulacja gazetowa w Rembertowie

Wyzysk kurtownika musi być ukrócony

Do jakich skutków prowadzi monopol sprzedaży dzienników i czasopism skoncentrowany w rękach T-wa „Ruch“ najlepiej świadczy fakt, jaki zaszedł wczoraj w Rembertowie.

Wyłączny odbiorca „Ruchu“ na Rembertów korzystając ze wzmożonego zapotrzebowania na dzienniki w

niedzielę, podniósł w hurcie cenę do 8 groszy na numerze pism 10-groszowych. W ten sposób pośrednictwo „Ruchu“ w Rembertowie kosztują wydawnictwa aż 30% i to za pośrednictwem w hurcie! Jest to najwymowniejszy dowód, gdzie należy szukać przyczyn tamujących rozwój czytelnictwa.

Detaliczni sprzedawcy dzienników w Rembertowie, którzy pracują po 12 do 14 godzin na dobę, opłacają podatki i utrzymują roznosicieli gazet po domach, zostali pokrzywdzeni i to na korzyść pośrednika, którego cały wysiłek polega na tym, że jest wyłącznym odbiorcą „Ruchu“ i swoją pracę ogranicza do rozdania gazet.

Podwyższenie cen na gazety w obecnym okresie, gdy właśnie należy wszelkimi sposobami udostępnić ich rozpowszechnienie, jest skandalem, który powinien wywołać reakcję ze strony wydawnictwa i władz administracyjnych. Gazeta jest towarem pierwszej potrzeby i pobieranie nadmiernych cen za pośrednictwo w hurcie musi być karane jako spekulacja.

„Zły duch Europy“ – Montagu Norman

Gubernator Banku Anglii

złożył prośbę o dymisję

LONDYN, 11. 7. Gubernator Banku Anglii, sir Montagu Norman, który od lat 18 stoi na czele tej najpotężniejszej instytucji finansowej świata — zapadł poważnie na zdrowiu i złożył podanie o dymisję.

Norman, dzięki swojemu stanowisku, odgrywa decydującą rolę nie tylko na kształtowanie się finansowego i gospodarczego życia imperium brytyjskiego, ale i na jego politykę ogólną, oraz na całą politykę gospodarczą świata.

Norman jest sprawcą zamrożenia 5 miliardów dolarów wierzytelności amerykańskich oraz olbrzymich sum angielskich w Niemczech. Prasa francuska nazywała wielokrotnie Normana „złym duchem Europy“, przypisując jego filogermanskim sympatiom główną winę kryzysu, który nekłał kraje europejskie oraz spadek waluty francuskiej.

Dzięki Normanowi, który wytrwale skierowywał wszystkie wolne funduszy banków angielskich i amerykańskich do Niemiec — Rzesza potrafiła stworzyć swe słynne dziś na całym świecie autostrady strategiczne, rozbudować miasta i rozwinąć do dzisiejszych rozmiarów produkcję sprzętu wojennego.

Porty i miasta hiszpańskie w ogniu bomb

Fortyfikacja Walencji

WALENCJA 11. 7. Gen. Miaja, obrońca Madrytu, przybył do Walencji aby kierować fortyfikacją miasta, co stoi w związku ze zbliżaniem się wojsk gen. Franco do Saguntu — ostatniej linii obronnej przed Walencją.

SALAMANKA 11. 7. W piątek samo-

loty gen. Franco zbombardowały dworce kolejowe w Saguncie, Sonela i Segorbe. Pociągi z amunicją, znajdujące się na dworcach wyleciały w powietrze. W niedzielę rano 5 ciężkich bombowców zbombardowało port w Walencji, niszcząc zgromadzone w nim zapasy materiału wojennego i amunicji.

Łańcuch górski Espadan został już całkowicie zajęty przez wojska gen. Franco, które przystąpiły obecnie do oczyszczania terenu.

Choroba

króla Jerzego

LONDYN 11. 7. Król Jerzy zapadł na gorączkę gastryczną i z polecenia lekarzy przez kilka dni nie może opuszczać łóżka. Niedomaganie królewskie nie spowoduje jednak przesunięcia terminu wizyty we Francji.

Skandaliczny komunikat

ambasady rządu walencjkiego w Paryżu

PARYŻ, 11. 7. Ambasada rządu barcelońskiego ogłosiła komunikat atakujący sądownictwo francuskie i francuską instytucję emisyjną w sposób, który wyraźnie szkodzi interesom Banku Francuskiego.

Komunikat ambasady oświadcza, iż w myśl instrukcji otrzymanych od swego rządu, ambasada hiszpańska w Paryżu pragnie publicznie potwierdzić odbiór orzeczenia sądowego w sprawie zła złożonego przez Bank Hiszpanii w Banku Francji, zwrotowi

którego to depozytu do rąk legalnego gubernatora Banku Hiszpańskiego przeciwstawiła się francuska instytucja emisyjna. Oświadczenie to ambasada hiszpańska pragnie uczynić publicznym, wobec kół interesujących się tą sprawą oraz sfer finansowych.

Opublikowany biuletyn wywołał wrażenie skandalu w politycznych i finansowych kołach Paryża, podkreślających niesłychany ton tego wystąpienia.

Prowokacje niemieckie w Klaipędzie

Ludność litewska burzy się

KLAJPEDA 11. 7. Sytuacja w mieście staje się z dnia na dzień coraz bardziej naprężona wobec prowokacji niemieckich, wywołujących ustawiczne starcia z Litwinami.

Skutkiem ciągłego wybijania szyb w sklepach litewskich towarzystwa asekuracyjne odmawiają ubezpiecze-

nia wystaw.

Mimo spokoju, jaki zachowuje rząd ludność litewska Klaipedy burzy się i zachodzi obawa, że jeśli nie zostaną wydane energiczne zarządzenia przeciwniemieckie, może dojść do masowych wystąpień litewskich.

Zdziczenie

Mieszkaniec Ząbek Stanisław Greszczuk odbił przed kilku dniami narzeczoną Stanisławowi Kopaczowi.

Wczoraj wieczorem Kopacz w towarzystwie dwóch kolegów przybył do Greszczuka domagając się odeń „zwrotu narzeczonej“. Greszczuk odmówił.

Wówczas Kopacz dobył rewolweru i dał 2 strzały w kierunku Greszczuka, który padł trupem na miejscu. Kopacz i jego kompani zbiegli. W kilkanaście godzin potem jednak policja Kopacza odszukała i aresztowała.

Kler austriacki

nie poj dzie do Fu'dy

ZURICH 11. 7. W czasie od 15 do 18 sierpnia odbędzie się w Fuldzie konferencja episkopatu niemieckiego. Na konferencję tę nie otrzymał zaproszenia episkopat austriacki.

Nie ulega wątpliwości, że stało się to skutkiem stanowiska, duchowieństwa b. Austrii do reżimu hitlerowskiego po Anchlussie.

Dziesięć rok za ogon nie utrzymasz... a cóż dopiero dwudziestu czterech

Bydgoski zjazd ma larzy potępił działalność posła Snopczyńskiego

W jednym z poprzednich numerów omówiliśmy zwycięstwo cechów rzemieślniczych nad „urzędującą” biurokracją „samorządu rzemieślniczego”, który właściwie spełniał rolę wydziału rzemieślniczego władz administracyjnych. Były to spostrzeżenia znawcy stosunków w rzemiośle. Całkowicie tę tezę potwierdziły liczne głosy mówców — mistrzów cechów malarskich na zjeździe swym, który ostatnio odbył się w Bydgoszczy.

Szczególnie ostro atakowany był obecny prezes Związku Izb Rzemieślniczych i prezes Związku Stowarzyszeń Rzemieślników Chrześcijańskich RP poseł Snopczyński, uważany przez ogół rzemieślników za największego szkodnika samorządu rzemieślniczego oraz organizacji zawodowych rzemieślniczych, który niestety dzięki swym „wpływom” i „krasomówczym” sztuczkom utrzymuje się jeszcze na powierzchni „przewodząc” polskiemu rzemiośle.

„Dziesięć rok za ogon nie utrzymasz” — mówią świetne polskie przysłowia, a cóż dopiero dwudziestu czterech. W tym bowiem organizacjach rzemieślniczych i społecznych „prezesuje” im pan Snopczyński.

Trudno w tych warunkach dziwić się temu panu, że wszystkiego dotrzeć nie może, że sam nie będąc rzemieślnikiem nie może w żaden sposób przeniknąć i zrozumieć psychiki rzemieślnika. Za jego „panowania” rozpanoszyła się biurokracja — mówił p. Dobrzecki, sekretarz cechu malarzy z Warszawy — a w ślad za nią obniżył się poziom wykonywanych robót w rzemiośle malarskim. Izby Rzemieślnicze bowiem tolerują nieuctwo i partactwo, wydając karty rzemieślnicze osobom, które do 1927 r. uprawiały ewentualnie ten fach po kryjomu bez jakiegokolwiek fachowego przygotowania, zarówno teoretycznego jak i praktyki zawodowej u mistrzów cechowych, nie mówiąc, że egzaminy w Izbie Rzemieślniczej, były fikcją egzaminu za złożoną w od-

Gdzie można łowić ryby?

GDYNIA 11.7. (jz). W związku z notatkami, jakie ukazały się w niektórych pismach na temat łowienia ryb morskich, urząd morski komunikuje urzędowo, iż żadnych zarządzeń co do ograniczenia łowienia ryb na wędkę na wybrzeżu nie wydawał, a jedynie w myśl obowiązujących przepisów policyjno - portowych ograniczenia takie dotyczą basenów portowych.

powiednim czasie opłatę kilkudziesięciotową i podanie na specjalnie przygotowanym druczku.

Zjazd bydgoski podkreślił fakt, że partactwo zawojuje uczciwą pracę i wiedzę zawodową. Gdy przed wojną żaden porządny rzemieślnik nie wiedział co to brak pracy, dziś najróżnorodniejsi pseudo rzemieślnicy otrzymują zamówienia, a mistrzowie cechowi, prawdziwi znawcy swego zawodu i kunsztownego wykonania pozostają często bez roboty.

Zjazd malarzy poprawę sytuacji w swej dziedzinie, jak i w ogóle w polskim rzemiośle widzi w zmianie struktury organizacyjnej cechów rzemieślniczych oraz w odbiurokratyzowaniu samorządu rzemieślniczego.

Drobna „nieformalność” zaprowadziła złodzieja za kratki

GDYNIA 11.7. (jz). Przed sądem okręgowym w Gdyni stanął recydywista złodziej Tomasz Studniarek, który wyspecjalizował się w kradzieżach mieszkaniowych. Ostatnio został on przyłapany na gorącym uczynku kradzieży roweru. Podczas przeprowadzonej rewizji w mieszkaniu Studniarka znaleziono przy okazji wiele przedmiotów pochodzących z różnych kradzieży. M. in. policja zakwestionowała stalową kasetkę. Jak się okazało kasetka należała do jednego z inżynierów gdyńskich i została skradziona przed kilku miesiącami.

Ponieważ Studniarek przekonał się,

Znowu zwycięstwo ZPP

POZNAŃ 11.7. (sp.). Wobec bardzo ciężkich warunków pracy, niskich płac i brutalnego traktowania pracowników w zakładach tkalni w Środzie sp. z ogr. odp., wszyscy pracownicy i pracownice w liczbie ok. 100 zwróciły się do Zw. rob. i rzem. ZPP z prośbą o interwencję, przy czym wszyscy zgłosili się na członków tego Związku.

W wyniku starań Zw. rob. i rzem. ZPP w zakładach nastąpiły zasadnicze zmiany. Wszystkie zarobki uległy od dnia 27 czerwca rb. podwyżce od 10 do 22 proc. W sobotę 9 bm. odbyły się wybory do wydziału robotniczego, które dały Zw. rob. i rzem. ZPP ogromne zwycięstwo, gdyż z jego listy wybrano wszystkich 5 członków wydziału.

Malarze, razem z krawcami, piekarzami i wędliniarzami pragną, aby w sprawach rzemioła polskiego zabierali głos i decydowali najbardziej zainteresowani sami rzemieślnicy.

Wspaniały dar dla armii od ubożego społeczeństwa

POZNAŃ 11.7. W dniu wczorajszym odbyła się w Nowym Tomyślu uroczystość przekazania armii broni, wartości 140.000 zł, ufundowanej dzięki zbiorowemu wysiłkowi całego społeczeństwa miejskiego i wiejskiego powiatu.

Czeladź stolarska w Swarzędzu stoi twardo przy swych żądaniach

POZNAŃ 11.7. (sp.). Zgodnie z naszymi zapowiedziami odbyło się dnia 7 bm. zebranie czeladników stolarskich w Swarzędzu, przy udziale przeszło 200 osób i przedstawicieli Związku robotników i rzemieślników ZPP pp. Pawlaka i Krengelskiego, którzy w przemówieniach złożyli sprawozdanie z przebiegu starań o zawar-

cie układu zbiorowego.

Jak wiadomo cech stolarzy odmówił udziału w konferencjach porozumiewawczych, pragnąc utrzymać stan bezumowny, gwarantujący przedsiębiorcom stolarskim większy zysk naturalnie kosztem pracowników stolarskich.

Na zebraniu kilku dyskutantów wskazało na przykładach karygodny wysysk. Szczególnie ostro potępiono system wyróżniania pewnych pracowników, co ma spowodować spory i zawiść czeladzi, a w rezultacie rozbić solidarność.

Jednomyślnie uchwalono rezolucję, potępiającą stanowisko przedsiębiorców stolarskich i stwierdzającą, że od swoich słusznych postulatów czeladź w żadnym wypadku nie odstąpi, a dla ich spełnienia nie cofnie się przed żadnymi legalnymi środkami walki. Wreszcie wezwano przedstawicieli Zw. rob. i rzem. aby poraz ostatni zwrócili się do Inspektora Pracy o zwołanie konferencji porozumiewawczej, na którą zostaną wezwani przedsiębiorcy stolarscy pod sankcją kary za niestawiennictwa się na obrady.

Hojny ten dar zasługuje tym bardziej na uznanie, że przy graniczny powiat Nowo-Tomyśl jest nadzwyczaj ubogi, a jego miasteczka walczą ciężko z klęską bezrobocia.

O godz. 10 odbyła się uroczysta msza św. połowa, po której nastąpił akt przekazania pułkom poznańskim i okręgowi poznańskiemu LMK 28 ciężkich karabinów maszynowych z podstawą i całkowitym wyposażeniem, 2 granatników piechoty, 1-ej radiostacji nadawczo - odbiorczej, 1-go samochodu i 1-go motocykla z przyczepką.

Obniżenie honorariów adwokackich Ostatnia lista aplikantów

Naczelna rada adwokacka rozpatrywała sprawę wydaną nowych przepisów, dotyczących wynagrodze-

nia adwokatów na wykonywanie czynności zawodowych.

M. in. wysuwano projekty obniżenia stawek adwokackich w postępowaniu egzekucyjnym i upadłościowym. Wysokość nowych stawek za prowadzenie spraw przez adwokatów w braku umowy z klientami, określili ma nowe rozporządzenie ministra sprawiedliwości.

Wobec zamknięcia zarówno listy adwokatów, jak i aplikantów, przewidywanym jest wyznaczenie specjalnych kontyngentów w poszczególnych okręgach apelacyjnych dla aplikantów sądowych, którzy po złożeniu egzaminu sędziowskiego, zabiegają o przyjęcie do adwokatury.

Izby adwokackie ogłosiły ostatnie listy aplikantów, którzy zdołali uzyskać wpis tuż przed zamknięciem dopływu do adwokatury.

W Warszawie wpisano jeszcze na listę aplikantów 14 osób.

Sezon

wyjazdów za granicę

Od kilku tygodni referat wyciągów biura ewidencji ruchu ludności zaobserwował niezwykle napływ interesantów zabiegających o wydanie paszportów zagranicznych.

Do biura wpływa po 200 — 300 zgłoszeń dziennie.

Kiedy pośrednikowi należy się zapłata?

W myśl postanowień kodeksu zobowiązań, pośrednictwo w interesie obu stron jest dopuszczalne i pośrednik w wypadku takiej umowy może żądać wynagrodzenia od obu stron. Pośrednik traci prawo do wynagrodzenia oraz do zwrotu wydatków, jeżeli pośredniczył także na korzyść drugiej strony mimo zakazu, zawartego w umowie, albo w sposób przeci-

wny wymaganom dobrej wiary i zyczajom uczciwego obrotu.

Wobec licznych procesów o zapłatę za pośrednictwo, wyjaśniamy, że kto przyrzeka drugiemu wynagrodzenie za pośrednictwo obowiązany jest zapłacić tylko wtedy, gdy umowa zostanie zawarta dzięki zabiegom pośrednika, a więc np. jeśli pośrednik tylko wskazał nabywcę domu, a nie uczestniczył później w pertraktacjach co do ceny, warunków, spłat itp., wówczas nie może dochodzić należności za pośrednictwo, gdyż umowa nie została zawarta przy jego pracy.

Zlikwidowany strajk

CZESTOCHOWA 11.7. (kz). Po długotrwałej konferencji w Inspektoracie Pracy, na której uzgodniono wszystkie sporne kwestie, zlikwidowano nareszcie powrotny strajk w „Gna-szyńskiej Manufakturze”.

Przyczyną obecnego strajku było nieszanowanie przez właścicieli zawartej poprzednio umowy, szikanowanie delegatów robotniczych, przeciążanie robotników nadmierną pracą oraz nie zainstalowanie urządzeń zabezpieczających zdrowie i życie robotników.

Valentine Williams

ZA ŻÓŁTYMI DRZWIAMI

Przekład autorzowany z angielskiego
KAROLINY CZETWERTYŃSKIEJ

Zapewne — pomyślała — powiedziano jej wszystko, o rewolwerze i o Larkingu. Żal jej się zrobiło uroczej i tak dla niej dobrej pani domu i spojrziała na nią serdecznie z wyrazem współczucia. Lady Julia siedziała na kanapie opłatając rękoma kolana, wpatrzona w oczy rozdrażnionego detektywa. Powierzchnie pogodna, ale subtelnemu obserwatorowi nie uchodziły silne napięcie nerwów. Na widok wchodzących lady Julia powstała żywo.

— Alino! — zawołała. — Nie wchodzi tu, proszę.

Ale Gerry, obejmując przyjaciółkę, odpowiedział głosem, który tchnął silnym uporem.

— To ja ją tu przyprowadziłam.

— Nic nie mam przeciwko temu, żeby panna Innesmore asystowała naszej rozmowie. Więc niech pani jej z mojego powodu nie odprawia — odezwał się spokojnie Manderton do lady Julii. Nie mam sekretów przed nikim, a panna Innesmore mogę po-
trzebować.

Alina milczała patrząc przed siebie z wyrazem roztargnienia. Rodney siedział na oknie z miną posępną. Gerry prosiła:

— Pozwólcie Alinie zostać!

Lady Julia rzuciła mężowi pytające spojrzenie, po czym wyciągnęła rękę do młodej Amerykanki, przyciągnęła ją i posadziła obok siebie na kanapie. Gerry na pozór obojętna, oparła się o poręcz kanapy.

Wszyscy milczeli przez dłuższą chwilę. Manderton odezwał się pierwszy:

— Pani Rossway w zeszły czwartek odwiedzała panią Leadbury w jej łoży w operze podczas drugiego antraktu. Jak długo została pani w tej łoży?

Gerry wzruszyła ramionami.

— Żałuję, ale nie pamiętam.

Manderton z całym opanowaniem precyzował:

— W czwartek drugi antrakt w Covent Garden trwał 32 minuty, to jest... — tu zajął do notatnika — kurtyna zapadła po drugim akcie o g. 9 min. 50, a podniosła się przed trzecim i ostatnim aktem o g. 10 min. 22. Czy pani spędziła cały ten czas z przyjaciółką?

Gerry zawahała się przed odpowiedzią.

Alina zauważyła wyraz strachu w jej zielonych źrenicach.

— Nie długo — rzekła wymijająco.

— Ale jak długo została pani z panią Leadbury? Pięć? Dziesięć minut? Kwadrans? Przecież pani musi mieć o tym chociaż słabe pojęcie.

— Słyszał pan dziś rano, że nie mam zmysłu orientacji w czasie — odpowiedziała opryskliwie.

Nie mam nawet najsłabszego pojęcia, jak długo przebywałam z panią Leadbury. Rozmawialiśmy krótko, po czym wyszłam.

— Czy wróciła pani do własnej łoży? — zapytał inspektor natarczywie, zbliżając się do Gerry.

Zawahała się chwilę. Tym razem musiała stoczyć trudną walkę sama z sobą, aby nie wyjść z równowagi. Manderton z miną wyzywającą czekał w milczeniu.

— Nie zaraz. Wyszłam wprzód na balkon i wypaliłam papierosa.

— Rozumiem, zapewne nie warto pytać, jak długo była pani na balkonie?

— Co do czasu nie mogę panu dać żadnych informacji. Zostałam dłużej, niż trwał antrakt. Powietrze było miłe, chłodne i rozmawiałam ze znajomym.

— Proszę o jego nazwisko!

Zarumieniła się.

— Nie pamiętam nazwiska tego młodego człowieka. W Londynie tyle osób się widzi, z tyłoma się zapoznaje, że nazwisk wszystkich niepodobna pamiętać.

Opierała się o poręcz kanapy. Oczy miała spuszczone, jakby wpatrzona w lśniące noski eleganckich pantofelków.

— A gdy pani wróciła do swojej łoży, która mogła być godzina?

Manderton opanowywał głos i starał się być bardzo ugrzeczniony.

(Dalszy ciąg nastąpi)

Na ringach boiskach i torach

Polska — Niemcy w Królewcu 105:73

Przykra porażka naszych lekkoatletów Tyko w 5 konkurencjach mamy pierwsze miejsca

W sobotę rozpoczął się w Królewcu międzypaństwowy mecz lekkoatletyczny Polska — Niemcy. Na stadionie zebrała się również kolonia polska, która dopingowała naszych zawodników.

Pierwszy dzień wykazał wyraźną przewagę Niemców, którzy wygrali w stosunku 51:33, a więc różnicą 18 punktów.

Zawody poprzedzone zostały zwyczajnymi przy międzypaństwowych rozgrywkach uroczystościami. Po odegraniu hymnów narodowych, wymianie pamiętek i defiladzie rozpoczęły się właściwe zawody.

DOBRY POCZATEK

W biegu na 100 m po dwóch fałstartach Zasłona wysuwa się na czoło i pewnie wygrywa w doskonałym czasie 10,6 sek. Polak miał w pobitym polu mistrza Niemiec słynnego Borchmeyera, Niemca Graemmera i Polaka Duneckiego. Zwycięstwo Zasłona nad Borchmeyerem wywołało dużą sensację w Królewcu.

W skoku o tyczce zwycięstwo odniósł również Polak Moronczyk, osiadając 4 m. Drugie miejsce zajął Niemiec Hartman 3,90 m, trzecim był Niemiec Huszwickel 3,70 m, a czwartym Polak Schneider 3,60 m.

NIEMCY ZWYCIĘŻAJĄ

Na tym niestety skończyły się sukcesy Polaków. Wszystkie następne konkurencje wygrali Niemcy.

W rzucie młotem Polacy nie odegrali żadnej roli. 1) Storch 54,83 m, 2) Lutz 52,50 m, 3) Kordas (P) 43,0 m, 4) Węglarczyk (P) 44,81 m.

Na 400 m przez płotki Niemcy zajęli znowu dwa pierwsze miejsca: 1) Darr 54,7, 2) Mayer 55,5, 3) Maszewski 56,5, 4) Drozdowski 58.

W trójskoku zwyciężył Niemiec Kontraschek 14,59 przed Polakiem Hoffmanem 14,25, Polakiem Luckhaussem 14,18 i Niemcem Woellnerem 13,99.

Na 5.000 m zwycięstwo odniósł znów Niemiec Syring, który na ostatnim okrążeniu wysunął się na czoło i nie pozwolił już sobie odebrać prowadzenia. Czas Syringa wynosił 14:41,4 co jest nowym rekordem. Niemiec. Drugie miejsce zajął Noji w czasie 14:46,5 trzecim był Niemiec Eberhardt w czasie 14:48,8 przed Marynowskim — 15:18,8.

Na 800 m wygrał Harbig (N) w czasie 1:51,6, Gasowski zajął drugie miejsce w czasie 1:52, 3) Eichberger (N) 1,53, 4) Staniszewski (P) 1:57,3.

W rzucie dyskiem pierwszym był Niemiec Seboeder 46,81, 2) Hilbrecht (N) 44,52, 3) Gierutto (P) 43,46, 4) Fiedoruk (P) 43,07.

W sztafecie 4x100 m zwyciężyła sztafeta niemiecka w składzie Borchmeyer, Gillmeister, Fischer i Graener w czasie 41,7 sek. Polska sztafeta w składzie Z. Danowski, Zasłona, Dunecki i Trojanowski ustanowiła nowy rekord polski w czasie 42 sek.

DRUGI DZIEŃ ZAWODÓW

Walka w drugim dniu była bardziej interesująca. Polacy uzyskali jedynie 14 pkt. przewagi (Polacy zdobyli 40 pkt., a Niemcy 54 pkt.).

W ogólnej punktacji mecz jak było przewidziane, wygrały Niemcy w stosunku 73:57.

Zawody odbywały się w niezbyt połączonych warunkach atmosferycz-

nych. Prawie od samego rozpoczęcia meczu padał ulewny deszcz, który miał ujemny wpływ na wynik spotkania. Bieżnia była rozmokła i ciężka.

Mimo niepomyślnych warunków atmosferycznych na stadionie zebrało się około 5.000 widzów.

Przed rozpoczęciem zawodów nastąpiło oficjalne powitanie obu drużyn

oraz wymiana proporczyków. W imieniu Niemców przemówienie wygłosił przedstawiciel Niemieckiego Związku Lekkoatletycznego z Berlina dr Rasche. Odpowiedział mu imieniem drużyny polskiej wiceprezes Polskiego Zw. Lekkoatletycznego konsul Sośnic ki.

Techniczne wyniki drugiego dnia za-

wodów przedstawiają się następująco:

110 m przez płotki 1) Wegner (N) 14,8, 2) Gław (N) 15, 3) Sullkowski (P) 15,5, 4) Niemiec (P).

W skoku w dal pierwsze dwa miejsca zajęli Polacy bracia Hofmannowie. Karol był pierwszy z wynikiem 7,22, a Marian drugi z wynikiem 7,05,

3) Gotschalt (N) 6,92, 4) Kotraschek (N) 6,73.

400 m — 1) Rinck (N) 49,2, 2) Bues (N) 49,5, 3) Gasowski (P) w identycznym czasie 49,5 o dłoń za Niemcem, 4) Drozdowski 50,6.

STANISZEWSKI I NOJI PIERWSI

Na 1500 m wygrał zdecydowanie Polak Staniszewski w czasie 3,58,3. Przy lepszej bieżni Staniszewski niewątpliwie uzyskałby lepszy czas, 2) Boettcher (N) 3:58,6, 3) Soldan (P) 3:59,4, 4) Mehlhose (N) 4:01,3.

Na 200 m bezapelacyjne zwycięstwo odnieśli Niemcy: 1) Gillmeister 22, 2) Fischer 22, 3) Zasłona (P) 22,4, 4) Dunecki (P) 22,7.

W oszczepie pierwsze dwa miejsca zajęli znowu Niemcy — 1) Buessse 64,50, 2) Boeder 57,80, 3) Mikrut (P) 57,41, 4) Gburczyk (P) 49,22.

W rzucie kulą zwyciężył mistrz Europy i Niemiec Woellke rzutem 15,95 m. Gierutto zajął drugie miejsce 15,41, 3) Cramer (N) 15,23, 4) Fiedoruk (P) 14,23.

W biegu na 10 km bezapelacyjne zwycięstwo odniósł Noji, który na 200 m przed metą minął Niemca Gebhardta i pierwszy przerwał taśmę w czasie 31:17. Czas Gebhardta wynosił 31:17,4. Trzecim był Marynowski (P) w czasie 31:22, 4) Muschik (N), czas 31:43,6.

W skoku wzwyż zwyciężył Niemiec Augustin 1,85 m, drugie miejsce zajął Karol Hoffman (P) 1,80, trzecim i czwartym miejscem podzielili się Gierutto (P) i Haeusler (N) po 1,75.

W sztafecie 4x400 m pierwsze miejsce zajęły Niemcy w składzie Harbig, Sumrer, Rossler i Rinck w czasie 3:19,8.

Polska w składzie Gassowski, Kucharski, Drozdowski i Maszewski uzyskała czas 3:25, 2.

Prenumerata „NOWEJ RZECZPOSPOLITEJ” kosztuje mies. tylko 2 zł

Dalekie miejsce Polski

W niedzielę zakończył się turniej pocieszenia rozgrywany w ramach mistrzostw świata w szczyptorniaku. W walce o 6-e i 7-e miejsce Czechosłowacja pokonała Polskę 12:10 (5:7).

W pozostałych dwóch spotkaniach Dania pokonała Holandię 9:3 (3:3), a Rumunia wygrała z Luksemburgiem 12:6 (5:3).

Odznaczenia dla włoskich zawodników

W dn. 29 bm. Mussolini przyjmie o sobiście piłkarską drużynę Włoch, która zdobyła ostatnio tytuł mistrza świata.

Mussolini wręczy piłkarzom medale sportowe i ordery za zasługi na polu sportu. Odznaczenia otrzymają prócz piłkarzy, także i wybitni zawodnicy, oraz działacze w innych dziedzinach sportu. Przede wszystkim odznaczenia przyznane będą wszystkim tym, którzy ustanowili rekordy międzynarodowe i odnieśli poważniejsze zwycięstwa w walkach międzynarodowych.

AKS przegrywa 4:1 Sensacyjne zwycięstwo Polonii Zmiana tabeli ligowej

Na boisku Polonii w Warszawie rozegrany został jedyny w Polsce mecz o mistrzostwo ligi pomiędzy Polonią i AKS.

Sensacyjne zwycięstwo odniosła Polonia w stosunku 4:1 (1:0).

Zawody rozpoczęły się z dużym opóźnieniem, ze względu na nieprzybycie wyznaczonych sędziów. Za zgodą obu drużyn prowadzenie meczu objął kpt. dr Kallński.

Już w pierwszej minucie Nawrot z centry Kisielińskiego zdobywa prowadzenie dla Polonii. Wynik ten nie ulega już zmianie do przerwy mimo że Polonia znacznie przeważa i ma szereg okazji zdobycia dalszych punktów.

Po zmianie pól przez pierwsze 30 minut Polonia gra koncertowo, a ataki jej wyjątkowo dobrze dysponowany gości coraz częściej pod bramką AKS.

W piątej minucie Nawrot przebijając się przez obronę Śluzaków i podając piłkę Mazurkowi, który strzela nieuchronnie. W 12-ej minucie po centrze

Kulli Nawrot podwyższa wynik do 3:0 dla Polonii.

W trzy minuty później Kulla zdobywa czwartą bramkę dla drużyny warszawskiej. W ostatnim kwadransie do głosu dochodził AKS, dla którego honorowy punkt uzyskuje Sikora nie bez winy Szczepaniaka.

Goście grali dziwnie niezdecydowanie, natomiast Polonia walczyła bardzo ambitnie i oliarnie. Doskonale spisała się pomoc, obrona i atak, w którym najlepszy był Nawrot.

Po tym meczu stan tabeli ligowej przedstawia się obecnie następująco:

gier	pkt.	st. br.
1) Ruch	10	13:7 30:19
2) Warszawianka	10	13 26:21
3) AKS	10	11:9 21:14
4) Wisła	10	11:9 15:15
5) Pogoń	10	11:9 11:11
6) Cracovia	9	9:9 17:20
7) WKS Śmigły	10	9:11 18:24
8) Warta	10	8:12 30:26
9) ŁKS	10	7:13 11:22
10) Polonia	9	6:12 16:23

Detronizacja EKS Giszowiec mistrzem Polski AZS wicemistrzem

W sobotę rozegrany został w Katowicach decydujący mecz w tabeli o mistrzostwo Polski pomiędzy dotychczasowym mistrzem drużyną niemiecką EKS i Giszowcem.

Zwyciężył Giszowiec w stosunku

3:1 (2:0) zdobywając po raz pierwszy tytuł mistrza Polski i detronizując wielokrotnego mistrza Polski EKS.

W mecz o mistrzostwo Polski w piłce wodnej pomiędzy warszawskim AZS i katowickim EKS zwyciężył nie spodziewanie AZS w stosunku 2:0 (1:0). Na skutek tego zwycięstwa AZS zajął drugie miejsce w tabeli zdobywając wicemistrzostwo Polski i spychając dotychczasowego mistrza drużyny niemiecką EKS na trzecie miejsce.

gier	pkt.	st. br.
1) Giszowiec	8	14 19:4
2) AZS	7	9 10:7
3) EKS	6	6 18:11
4) KSZO	7	5 3:8
5) Hakoach	6	1 3:25

Teoretyczny skład ekipy polskiej

Zigenhirte mistrzem strzeleckim Polski

W niedzielę w trzecim i ostatnim dniu narodowych zawodów strzelec-

stwa myśliwskiego, w konkurencji strzelania do rzutków o mistrzostwo Polski startowało 22 zawodników.

Tytuł mistrza Polski na r. 1938 zdobył Wilhelm Ziegenhirte 283-300 punktów możliwych (obliczenie z 3 dni strzelania łącznie). 2) Konstanty Łyskowski 282-300, 3) Józef Kiszkurko 280-300, 4) Stanisław bar. Rosenwerth 273-300 (w rozgr.), 6) Karol Kitzman 273-300, 6) Stanisław Czerński sen. 268-300.

Teoretycznie wyżej wymienieni zawodnicy stanowią ekipę polską na międzynarodowe zawody o mistrzostwo Europy i mistrzostwo świata, które w roku bieżącym zostaną rozegrane w Czechosłowacji.

Mistrzostwa tenisowe Niemiec Spychała i Baworowski zwyciężają w Hamburgu

Na międzynarodowych mistrzostwach tenisowych Rzeszy w Hamburgu nasi tenisiści odnieśli dalsze zwycięstwa.

Spychała pokonał Niemca Denkera 6:1, 6:2, 6:4.

Baworowski wygrał z drem Tuebbem 8:6, 6:2, 6:2.

Para Tłoczyński — Baworowski zwyciężyła parę niemiecką F. Henkel — Schroeder 2:6, 11:9, 6:1, 6:3.

Sensacją niedzielnych zawodów by-

ła kleska pierwszej obecnej rakiety niemieckiej Henkla z Francuzem Pelizza 4:6, 2:6, 4:6.

Jedrzełowska, która przyjechała w niedzielę do Hamburga wystąpi po raz pierwszy w poniedziałek.

Anglia — Niemcy 6:10

Bokserzy angielscy przegrywają w Berlinie

W obecności 16 tys. widzów rozegrany został w Berlinie międzypaństwowy mecz bokserski Niemcy — Anglia, zakończony zwycięstwem drużyny niemieckiej 10:6.

W wadze muszej Russel (Ang.) wygrał Obermauera.

W koguciej Wilke (Niemcy) pokonał na punkty Pottingera.

W piórkowej Gallie (Ang.) zwyciężył na pkt. Jaro.

W lekkiej Nuernberg (Niemcy) znowu koutował w pierwszej rundzie Powella.

W półśredniej Webster (Ang.) wygrał Flussa.

W średniej Baugarten (Niemcy) pokonał na pkt. Harringtona.

W półciężkiej Vogt (Niemcy) wygrał Browna.

W ciężkiej Ruge (Niemcy) pokonał na pkt. Prestona.

PRZY CIERPIENIACH

watrobę, żołądka, nerek, kieszek SOK Świętojańskiego Ziela Mag. EE. Gobeica — Warszawa, Miodowa 14. Apteki i Drogerie

Za kulisami niektórych stowarzyszeń Mali ludzie przy robocie społecznej Wszystko dla orderu, odznaczenia, korzyści...

Jedno ze stowarzyszeń społecznych ma za zadanie troskę o podniesienie którejś tam dzielnicy miasta Warszawy pod względem estetycznym i kulturalnym. Coś ono tam w tym kierunku robi, ale skutków pracy nie widać. Natomiast każdy niemal członek zarządu ma wśród członków swoją grupę, używaną do walki z przeciwnikami, którymi są wszyscy pozostali działacze stowarzyszenia. Pozostali robią to samo i w rezultacie na zebraniach wre wojna; dochodzi do tego, że poszczególne grupy wkraczają na salę obrad i terorem forsują uchwały, które... streszczają się do obrony czci pewnych jednostek i zarzucania jak najbardziej haniebnych czynów przeciwnikom. Do akcji wprowadza się uczucia patriotyczne i religijne, zarzuca się sobie wzajemnie przestępstwa natury kryminalnej, operuje się epitetami jak: mason, złodziej, fałdak itp.

W imię czego to wszystko? W imię tych nic, albo bardzo mało znaczących mandatów do sprawowania tytułu prezesa czy sekretarza stowarzyszenia. No i... subsydiów. Kto wie czy tu nie tkwi przyczyna wszelkiego zła. Bo pewne czynności w stowarzyszeniu są wynagradzane, bo inne dają w ręce wpływy poza stowarzyszeniem, gdzie można przecież także coś wygrać...

W innym znowu stowarzyszeniu, którego członkowie podobno kiedyś coś tam robili dla Polski, albo też tylko należeli do pewnych organizacji nielegalnych, dziś chcieliby swoją przeszłość jak najkorzystnie spieniężyć, bo ojczyzna przecież wynagradza swych bohaterów. Jest ich dzisiaj wielu, i ludzie, którzy ongi brali żywy udział w nielegalnym życiu politycznym, patrz na zgłaszających się i w żaden sposób niektórych z nich nie mogą sobie przypomnieć. A taki zjawia się tylko po to, żeby otrzymać takie czy inne odznaczenie. Gdy się z nim wdać w rozmowę, wyrabia bez zażenowania, że posiadanie odznaczenia upoważnia do niższych kolejowych, daje gwarancję pracy...

Przykro jest o tych rzeczach pisać

i mówić, ale niestety nie można milczeć, gdy dziś tysiące wyciąga rękę po zapłatę za to co robili kiedyś dla idei. Zresztą mowa tu o tych setkach tysięcy natrętnych, którzy kiedyś koło idei tylko przeszli, ba, powołują się na zasługi swych ojców i dziadków i za nich każą sobie dzisiaj także płacić.

Są i tacy, co stroją się w cudze piórka. Wiedzą o czymś, co się gdzieś kiedyś stało, albo tylko o czymś słyszeli i dziś powołują się na swój udział w akcji... dla nich obcej. Jako przykład niech posłużą fakt zamachu w Warszawie na jakiegoś szpicla w 1908 r. Ktoś doń strzelał i zranił go. Dzisiaj zgłosiło się aż 6 zamachowców do odznaczenia za ten czyn. W Żyrardowie zastrzelono strażnika. Dziś zjawili się 5 zamachowców po nagrody, chociaż prawdziwi zamachowcy zesłani byli na Sybir i do kraju nie wrócili.

I tu również toczy się zażarta walka o wpływy, odznaczenia, subsydia. Na wszystkich prawie zebraniach wre bój przy pomocy intryg, zarzucania sobie nieuczciwości itp.

W przedziwnym mundurze własnego pomysłu „Inspektor wędkarstwa” i jego nieciekawie sprawy

Stały mieszkaniec przytulku dla tzw. inteligencji na Pradze, czyli filii osławionego „Cyrku”, Lucjan Kijas ubrał się w cudaczny strój na polu wojskowy, na polu podobny do mundur straży leśnej i wyruszył na wyprawę. Zjawiał się nad rzekami poszukując wędkarzy. Przedstawiał się jako inspektor rybacki, ładując okazania karty wędkarskiej, które rzekomo władze wydają za specjalną opłatą. Ponieważ wędkarze kart nie posiadali pan inspektor wyznaczał przywiny, które z miejsca inkasował, przy tym konfiskował sprzęt wędkarski.

Zbierał w ten sposób dziennie po kilkadziesiąt złotych. Skonfiskowany

Tak, życie naszych stowarzyszeń mocno szwankuje, a zrzeszeń społecznych zdrowych, działających z pożytkiem dla dobra powszechnego jest dużo mniej, niż figuruje ich w rejestrze urzędowym.

Zabrakło pieczywa dla Warszawy Niedziela o czerstwym chlebie

Ponieważ ustał już wypiek po g. 6 wieczór w sobotę, z tych powodów wczoraj z rana dał się odczuć brak pieczywa w kilku dzielnicach Warszawy. Nie wszyscy przyszykowali sobie pieczywo dnia poprzedniego.

Okazuje się, iż w dzień świąteczny

Niespełniony rozkaz „Führera” Nie ma lekarstwa przeciw pryszczycy

Choroba pryszczycy wśród bydła, na szczęście ma przebieg łagodny. Zwierzęta po 2-tygodniowej chorobie powracają do zdrowia i szybko się

poprawiają. W każdym razie straty w bydło nie są poważne. Natomiast ogromne są straty gospodarcze które poniosą drobni gospodarze i właściciele obór wobec tego, że mleko i nabiał z chorych krów ulega zepsuciu.

Próby leczenia pryszczycy, które dokonywano w Niemczech przy pomocy surowicy nie dały dodatnich wyników chociaż „Führer” nakazał, aby surowicę wykonano natychmiast. Profesorowie i naukowcy nowych Niemiec nie dokonali „cudu” i zastrzyki ich przeciw pryszczycy spotęgowały jeszcze silniejszą chorobę. Surowice te nie są w Polsce używane zupełnie.

Próby leczenia pryszczycy, które dokonywano w Niemczech przy pomocy surowicy nie dały dodatnich wyników chociaż „Führer” nakazał, aby surowicę wykonano natychmiast. Profesorowie i naukowcy nowych Niemiec nie dokonali „cudu” i zastrzyki ich przeciw pryszczycy spotęgowały jeszcze silniejszą chorobę. Surowice te nie są w Polsce używane zupełnie.

Próby leczenia pryszczycy, które dokonywano w Niemczech przy pomocy surowicy nie dały dodatnich wyników chociaż „Führer” nakazał, aby surowicę wykonano natychmiast. Profesorowie i naukowcy nowych Niemiec nie dokonali „cudu” i zastrzyki ich przeciw pryszczycy spotęgowały jeszcze silniejszą chorobę. Surowice te nie są w Polsce używane zupełnie.

Próby leczenia pryszczycy, które dokonywano w Niemczech przy pomocy surowicy nie dały dodatnich wyników chociaż „Führer” nakazał, aby surowicę wykonano natychmiast. Profesorowie i naukowcy nowych Niemiec nie dokonali „cudu” i zastrzyki ich przeciw pryszczycy spotęgowały jeszcze silniejszą chorobę. Surowice te nie są w Polsce używane zupełnie.

Nowy urząd pocztowy

W poniedziałek 11 bm. uruchomiony będzie nowy urząd pocztowo-telekomunikacyjny przy ul. Próżnej 4, oznaczony nr 48. Urząd ten będzie pełnił czynności nadawcze z wyłączeniem przyjmowania paczek. Będzie on czynny dla służby pocztowej od godz. 8 do 12, a w dziale telekomunikacyjnym od godz. 8 m. 00 do godz. 21. W niedzielę i święta urząd będzie nieczynny.

Olbrymi wzrost kuracjuszy w polskich uzdrowiskach

Ze względu na obecne możliwości turystyki zagranicznej i ograniczenia akredytów, dał się zauważyć w ostatnich tygodniach olbrzymi wzrost kuracjuszy w uzdrowiskach krajowych.

Rekordowy wzrost frekwencji zbiegł się z poważnymi inwestycjami w szeregu uzdrowiskach. Na pierwszym miejscu stoi Krynica, gdzie kosztem 3.000.000 złotych wzniesiono nowy dom kuracyjny i szereg nowoczesnych urządzeń kąpielowych. Komisje uzdrowiskowe, wobec olbrzymiego napływu gości, wydały zarządzenia dla utrzymania cen na niskim poziomie.

Ku uczczeniu twórcy szkoły farmaceutycznej

W bieżącym roku przypada setna rocznica zgonu wielkiego uczonego i patrioty, Jędrzeja Śniadeckiego. W związku z tą rocznicą i uroczystościami w celu uczczenia Jędrzeja Śniadeckiego jako twórcy szkoły farmaceutycznej w Polsce i zakładu chemii dawnego Uniwersytetu Wileńskiego, Polskie T-wo Farmaceutyczne wydało specjalną książkę, zawierającą spis inwentarza tegoż zakładu.

Książka ta o pięknej, artystycznie wykonanej szacie zewnętrznej, w bibliofilskim wydaniu stanowi trwałą do kument historyczny, który winien znaleźć się w każdej bibliotece naukowej.

Podróżuj LOTEM

Wódka ma jednak na ludzi wpływ umoralniający. Widziałem to wczoraj na własne oczy. Na ulicy Komiteto-

wej stała oparta o mur młoda kobieta. Obok niej „gibał się” na bardzo chwiejnych nogach mężczyzna. Kobieta gestykulowała żywo, trafiając dłońmi w twarz mężczyzny. Ten zaś chwytając w powietrze rączkę niewieściami i przykładając do ust obsypywał pocałunkami. Na ulicy stał tłum widzów. Widowisko było wspaniałe. Gest pijanego dżentelmena podobał się wszystkim. Natomiast postępek kobiety wywoływał oburzenie.

Ona biła, on całował

Czy taka scena byłaby możliwa, gdyby mężczyzna był trzeźwy? Pod wpływem alkoholu małżonek (bo to było małżeństwo) stał się dżentelmem pierwszej klasy. Dalsza akcja rozegrała się w komisariacie, bo zjawił się policjant, a że był trzeźwy, doprowadził oboje małżonków do komisariatu.

Na kobiety jednak wódka musi mieć wpływ demoralizujący. Panna Cesia, której nazwisko zataję, chciała dotrzymać placu narzeczonemu przy stoliku restauracyjnym. Było to na Siennej. No i dotrzymała, bo kawaler nie mógł słuchać bezmyślnie i nieprzyzwyczajonej paplaniny pijanej towarzyski zabawy i

drapnął z restauracji

Ponieważ dalsze zachowanie się panny gorszyło gości restauracyjnych, wyprowadzono ją na ulicę, zwłaszcza że rachunek narzeczony uregulował. Gwałtowne dobijanie się do drzwi restauracyjnych przy pomocy zgrabnych nóżek panny Cesi skłoniło policjanta do interwencji. Stała się wtedy rzecz straszna. Pijana dama wpadła na policjanta jak furia, puszczając w ruch rączki, nóżki, zębki, ięzyczek. Biła, kopiała, gryzła i kęła. Policjant musiał ująć ją wpół, zarzucić sobie na barana i zanieść do do-rożki, by odjechać do komisariatu.

Takie sceny można zazwyczaj zobaczyć tylko w niedzielę, albo w sobotę wieczorem. Oj, gdyby nie wódka, dni świąteczne byłyby strasznie nudne. I pisać nie byłoby o czym. Bo w niedzielę najczęściej nie się nie dzieje. Wiadomości zewsząd nadchodzące mówią tylko o popisach kra-somówczych różnych mówców, a to się ludziom już także sprzykrzyło. Właśnie jeden taki mówca stanął na

mag'strackiej skrzyni

w dzielnicy Wolskiej i prawil, nawet nie od rzeczy, chociaż głowa chwiała mu się na wszystkie strony. Nogi się także chybotwały, co widać było z dala, ale słuchacze zaśmiewali się do łez z radosnej i twórczej paplaniny, wesółka. I. i.

Pogoda

Dziś na zachodzie i w środku kraju przejściowy wzrost zachmurzenia typu kłębiastego w ciągu dnia. Skłonność do burz i przelotnych opadów. Ciepło, temperatura ok. 22 st.

Umiarowane, porywiste wiatry z kierunków zachodnich. Widzialność bardzo dobra.

Na wschodzie na ogół chmurno i miejscami deszcz.

O nowy podział stolicy

Spodziewane jest podjęcie prac nad projektem nowego podziału Warszawy. Chodzi o to, aby każdy obszar komisariatu policji pokrywał się z obszarem właściwości urzędu skarbowego, ośrodka zdrowia, urzędu pocztowego, inspektoratu budowlanego itd. Jednolita numeracja dałaby doskonały wynik.

Obecnie pod tym względem panuje chaos.

TEATR, MUZYKA, KINO

NARODOWY: „Zielony frak” Caillaveta i de Fliera.
POLSKI: „Cyganeria paryska” Barriere’a wg. powieści Murgera.
LETNI: „On i jego sobowtór”.
NOWY: „Kochanek — to ja” R. Niewiarowicza.
KAMERALNY: „By rozum był przy młodzieńcu”.

Kina oznaczone gwiazdką rozpoczynają seanse o godz. 5-ej. Pozostałe o godz. 4-ej.

KINA ZEROEKRANOWE.
ATLANTIC (Chmielna 35): „Symfonia młodzieńca”.
+ **BALTYK** (Chmielna 9): „Mali dżentelmeni”.
CAPITOL (Marszałkowska 125): „Wrzos”.
+ **CASINO** (Nowy świat 50): „Hotel Hollywood”.
COLOSSEUM (Nowy świat 19): „Kapitan Molendard”.
+ **EUROPA** (Nowy świat 65): „Nieusprawiedliwiona godzina”.
+ **IMPERIAL** (Marszałkowska 56): „Szczęśliwie się skończyło”.
PALLADIUM (Złota 7): „Milioner na tydzień”.
PAN (Nowy świat 40): „Lot straconców”.
RIALTO (Jasna 5): „Dla ciobie sonerito”.
+ **ROMA** (Nowogrodzka 19): „Chłopcy z Tyrolu”.
STYLLOWY (Marszałkowska 112): „Patrol na pustyni”.
+ **STUDIO** (Chmielna 7): „Grobowiec indyjski”.
ŚWIATOWID (Marszałkowska 111): „Kłeska białego kobry”.
VICTORIA (Marszałkowska 106): „Córka Szanghaju”.

ACRON (Żelazna 64): „Postrach opery” i „Niewinnie się zaczęło”.
ADRIA (pl. Teatralny): „Sekretarka jej meza”.
AMOR (Elektoralna 15): „Od wtoru do czwartku” i „Zbieg z San Quentin”.
+ **ANTINEA** (Żelazna 51): „Tajemnica złotego miasta” i „Manewry miłosne”.
AS (Grójecka 56): „R 107 wzywa pomocy” i „Pieśń miłości”.
BIS (Elektoralna 27): „Ben Hur” i „Przerwana pieśń”.
CZARY (Chłodna 29): „Zaginiony horyzont” i „Polski film z J. Smolarską”.
ELITA (Marszałkowska 81a): „Kochaj i nie płacz” i „Robbie”.
+ **EDEN** (Marszałkowska 31): „Zew dżungli” i kor. dadalki.
FAMA (Przejazd 9): „Zakołochani wrogowie”.
FILHARMONIA (Jasna 5): „Królestwo zakonnych”.

MALICKI: „W perfumerii” Laszlo.
TEATR 8.15: „Kryśka Łończanka”.

OGRÓD ZABAW „100 POCIECH” czynny codziennie z wyjątkiem poniedziałków i piątków.

DOLINA SZWAJCARSKA (Szopna 5): Codziennie koncerty muzyki lekkiej. Wejście bezpłatne.

FORUM (Nowiniarska 10): „Płynię zło” i „Małżeństwo z miłości”.
FORUM (Nowiniarska 10): „Walka o złoto pola” i „Narodziny gwiazdy”.
HELIOS (Wolska 8): „Dedo” i „Mistrzowie głupoty”.
ITALIA (Wolska 32): „Życie ulicy”.
KOMETA (Chłodna 70): „Królowa Wiktorie” i rewia.
KINO PARAFI ŚW. ANDRZEJA (Chłodna 9): Nieczynne.
MAJESTIC (Nowy świat 45): „Kalif Bagdadu”.
+ **MARS** (pl. Inwalidów): „Robert i Bertrand”.
MASKA (Leszno 70): „Szarża lekkiej brygady” i „Sonata księżycowa”.
MEWA (Hoża 38): „Droga Doriol” i „Panna Lili”.

MIĘSKIE (Hipotečna 8): „Zaufaj mi”.
MUCHA (Długa 16): „Jej wysokość tańczy walca” i „2 urwisy”.
NOWA TOMBOLA (Marszałkowska 34): „Ślę dme niebo” i „Tydzień przed ślubem”.
PROMIEN (Dzielnia 1): „Dziki Zachód” i „Niedorajda”.
+ **PRASKIE OKO** (Zygmuntowska 16): „Skła małam” i „Książętko”.
ROY (Wolska 14): „100 pociech” i „Lulu”.
RIMIERA (Leszno 2): „Biały Tarzan” i „Młody 18”.
SENKIS (Senatorska 29): „Ludzie z zaułka”.
SOKÓŁ (Marszałkowska 69): „Paramata” i dodatki.
SORENTO (Krypska 56): „Dziewczyna szuka miłości” i „Mistrz świata”.
ŚWIAT (Suzina 4): „Romantyczny milioner” i „Władcy dżungli”.
ŚWIAT (N. świat 19): „Zaginiona wyspa”.
SYRENA (Inżynierska 7): „Imperatorowa” i „Spotkali się w Paryżu”.
TON (Puławska 39): „Bohaterowie morza”.
UCIECHA (Złota 72): „Pieśń Szanghaju”.
UNIA (Dzika 8): „Człowiek który żył dwa razy” i rewia.
WANDA (Mokotowska 73): „Moje panno nama”.

RAJ (Czerwiniakowska 191): „Niedorajda” i dodatki.
ROY (Wolska 14): „100 pociech” i „Lulu”.
RIMIERA (Leszno 2): „Biały Tarzan” i „Młody 18”.
SENKIS (Senatorska 29): „Ludzie z zaułka”.
SOKÓŁ (Marszałkowska 69): „Paramata” i dodatki.
SORENTO (Krypska 56): „Dziewczyna szuka miłości” i „Mistrz świata”.
ŚWIAT (Suzina 4): „Romantyczny milioner” i „Władcy dżungli”.
ŚWIAT (N. świat 19): „Zaginiona wyspa”.
SYRENA (Inżynierska 7): „Imperatorowa” i „Spotkali się w Paryżu”.
TON (Puławska 39): „Bohaterowie morza”.
UCIECHA (Złota 72): „Pieśń Szanghaju”.
UNIA (Dzika 8): „Człowiek który żył dwa razy” i rewia.
WANDA (Mokotowska 73): „Moje panno nama”.

Informacje o filmach dozwolonych dla młodzieży — telefon 7-11-25.

Kreda na płocie

Sankiilotaż usankcjonowany

Zgodnie z doniesieniami prasy, kilka dni temu odbyła się interesująca rozprawa sądowa. Odpowiadał mianowicie jeden z licznych płatników podatków za udaremnienie egzekutorowi spełnienia obowiązku.

Sprawa powstała w ten sposób, iż egzekutor przybył do mieszkania płatnika w chwili, w której ten ostatni nie zdążył być jeszcze wciągnięty na siebie spodnie, i znajdował się tylko w bieliznie. Służby egzekutor w lot zmiarkował, iż nadarza mu się tutaj okazja do wykazania swoich zdolności i... po stanowił zarekwirować te spodnie. Płatnik na próżno usiłował tłumaczyć gorliwcowi, iż spodnie są mu konieczne potrzebne, musi bowiem udać się zaraz do pracy i gdyby ukazał się na ulicy bez tego zasadniczego szczegółu toaletowego, władze bezpieczeństwa tudzież opiekunowie moralni różnych towarzyszy, mogliby sprężyć się temu. Gdyby jednak udało mu się prześlizgnąć nawet przez ulice w samych tylko „inex-primableach“ w kratkę, to po przybyciu do biura szef mógłby uznać taki strój za osobistą obelgę i wymówić mu posadę, a żadne biuro pośrednictwa pracy nie chciałoby potem udzielić jakiegokolwiek pomocy urzędnikowi, który w tak frywolny sposób kokietuje swoich szefów.

Wszystko jednak było na próżno. Skarbowiec był nieublagany. I właśnie, w chwili, w której sięgał zuchwałą ręką po „inkryminowane“ spodnie, płatnik szybko wskoczył w nie. Sytuacja skomplikowała się, sekwestратор bowiem w żadnym wypadku nie czuł się uprawnionym do rekwirowania spodni wraz z zawartością.

Powstał protokół, potem sąd. Widmo. Cztery miesiące aresztu z zawieszeniem. Spodnie również w tym czasie muszą być zawieszane.

W tym miejscu muszę zerwać z zasadą, zupełnie zresztą nie objętą

żadnym przepisem prawnym, iż wyroków sądu nie krytykuje się. Wyrok sądu pierwszej instancji, który krytykują następnie adwokaci oraz sędziowie instancji wyższych, nie jest żadną świętością, jak nie jest tureckim świętym żaden urzędnik bez spodni. Otóż po zwałam sobie zapytać pana sędziego, co właściwie miał uczynić ów człowiek? Czy miał oddać spodnie i skazać się w ten sposób na bezterminowy areszt domowy z wszystkimi jego skutkami? Czy może miał w zamian ściągnąć „takowe“ z sekwestratora? Czy może powinien był zatłucić sprawę ugodowo, rozcinając spodnie i ofiarowując jedną nogawkę na rzecz urzędu skarbowego, drugą zaś zachować dla siebie. Do kogo w takim razie należałby rozporządek?

Ale powiedzmy, że wyrok był słuszny. Dobrze! Płatnik popełnił przestępstwo, nikomu bowiem nie wolno w Polsce wskakiwać do zarekwirowanych spodni. Ale co się stało z pomyslowym skarbowcem? Czy pan sędzia przesłał akta sprawy do prokuratora celem pociągnięcia do odpowiedzialności gorliwca, który w taki drastyczny sposób skompromitował urząd, reprezentowany przez siebie? I w ogóle, co pan sędzia zrobiłby w takiej sytuacji? Czy zjawiliby się na rozprawę sądową w samej tylko to-dzie, licząc na zielone sukno stołu sędziowskiego, zasłaniające nogi? A co byłoby przy odczytywaniu wyroku, kiedy trzeba wstać?

Nie, proszę panów, tak nie można! Spodnie — to rzecz nietykalna! I o ile należała się jakaś kara „przestępcy skarbowemu“, to jeszcze większa powinna była spotkać gorliwego sekwestratora.

Ja np. skazałbym go na cztery miesiące stania przed owymi spodniami i patrzenia na nie bez ustanku. Oczywiście z zawieszaniem. Ale spodni.

ROBER

Widziałem sektę satanistów

Czcicielka szatana

Tajemniczy obrządek w garderobie tancerki

II.

W oczach dziewczyny pojawiły się dziwne błyski, zbladła. Byłem zdumiony i zaskoczony zachowaniem tancerki. Nim jednak zdałem sobie sprawę jaki związek ma zachowanie Hildy z amuletem szatana i dowcipem o Belzebubie, stała się rzecz nieoczekiwana.

Hilda zgniotła trzymaną w ręku kiełiszek. Z chrząstem i brzękiem posypała się szkło na stolik. Czerwone wino zlało się z krwią rozciętej dłoni rubinowa plama rozpostarła się na bieli ubrusa.

— Przepraszam — szepnęła cichutko i odeszła w stronę garderób artystek. Zdumiony spojrział na mego towarzysza.

Ładna dziewczyna — zaczął tłumaczyć — tylko trochę narwana. Jak coś na nią przyjdzie, to robi się ponura, niesamowita i w ogóle do niczego... musimy na nią machać ręką...

I nie czekając na moją aprobatę, wstał od stolika, by po paru minutach sprowadzić dwie roześmiane dziewczyny. Były młode, zdrowe, silne i nieprawdopodobnie ordynarne.

Pity jak smoki i papłaty bez przerwy. Niby niechcący wspomniałem o Hildzie. Efekt był wspaniały. Obie dziewczyny przerwały rozmowę w pół zdania i wzięły w obroty tancerkę.

— Czy wiecie, że Hilda jest pomyłona?

— Głupia jesteś! Nie warlatka, tylko narwanica.

— Sama jesteś głupia, bo wierysz w głupstwa.

— Wierzę nie wierzę, a ona jest czarownica, bo wierzy w diabła.

— Bajesz!

— Jak mamę kocham, wierzy w diabła — zaperzyła się Węgierczka — sama widziałam jak się modliła do Belzebuba.

Teraz ja się zainteresowałem na dobre.

— Bo to było tak. Zgubiłam szminkę „dwójkę“ wie pan, do podkładu i chciałam pożyczyc od Hildy, bo ona ma obok garderobe. Spieszyło mi się więc bez pukania otwieram i staje jak wryta. Hilda prawie naga, tylko w hiszpańskim szalu, kłęczy przed stolikiem, na którym stał posążek szatana.

— Przywidziało ci się.

— Jak mamę kocham, widziałam na własne oczy. Jak tu siedzę widziałam — zaperzyła się dziewczyna.

— I co dalej?

— Hilda się zerwała i czymś zakryła posążek. Był nieduży, taki jak butelka. Potem widząc moją minę, bo byłam przerażona, powiedziała: upadł mi pierścionek i szukam niby kłęcząc ale ja doskonale widziałam, że wszystkie trzy pierścionki miała na palcach, a więcej przecież nie ma.

I co? — paliła mnie ciekawość.

— Już nic. Dała mi szminkę i teraz zawsze się zamyka na klucz.

— Była pani u niej w domu?

— Skądże! Ona nikogo nie prosi do siebie.

— To prawda — wtrąciła druga — ona nawet nie ma przyjaciela.

— Nie może być — udałem wielkie zdziwienie.

— Nie ma. Jak mamę kocham, nie ma żadnego przyjaciela, ani narzeczonego, i w ogóle żadnego kochanka. To bardzo podejrzana osoba...

Wszystkie te informacje zapłonily moją fantazję w sposób niebywały. Zaciekawienie wzrastało, czułem w powietrzu sensację. Czyż znalazłby się jakiś dziennikarz, który by na moim miejscu zadowolili się opowiadaniem

Niebezpieczeństwa zawodu nurka.

Nie! Chyba, żeby redagował biuletyn giełdowy...

Nie opowiadając się memu towarzyszowi, udałem się za kulisy kabaretu.

— Gdzie garderoba panny Hildy von Müller?

— Trzecia na lewo.

Zastukałem. Po chwili dobiegło cięch „proszę“. Wszedłem. W niewielkiej garderobie było duszno od dymu i ciężkiej woni perfum. Kilkanaście niedopałków leżało w popielnicze.

— Czego pan chce? — na bladej rozcharakteryzowanej twarzy malowało się bezgraniczne znużenie.

— Chciałem panią zobaczyć... to wszystko.

— Jestem bardzo zmęczona.

— Może mogę panią odwiedzić do domu?

— Dziękuję. Proszę mnie zostawić samą. Dziękuję za dobre chęci.

— Szkoda... dobrej nocy...

— Pan jest Polakiem?

— Tak.

— Od razu widać. Polacy i Rosja nie zawsze się ładnie zachowują względem kobiet, nawet tych z kabaretu.

Zamyśliła się.

— Inni mężczyźni są względem artystek brutalni i trywialni, nawet Anglicy. Uważają nas za śmieci...

— Gorycz przez panią przemawia i zdenerwowanie. Dobranoc. Mówiąc to wzięła jej delikatną rękę i pocałowała.

— Wy nawet w rękę całujecie kobiety...

Stałem bezradny.

— Jest pan bardzo miły. Proszę zająć któregoś dnia, gdy będę się lepiej czuła. Dobrze?

— Bardzo dobrze, a teraz, znaczy, mam sobie pójść do diabła?

Wzrok dziewczyny zawisł na moich źrenicach. Lekko się uśmiechnęła.

— A chciałby pan pójść do niego?

— Z panią nawet do piekła.

Roześmiała się.

— Bezmyślnie szafuje pan słowami, których treści pan nie zna. Dobranoc.

Wracając na salę nie przeczuwałem nawet, jaka tajemnica miała się odsonić przede mną.

CH.

(D. c. n.).

Witold Poprzecki

Krwawe ślady

Obca agentura działa

powieść

Bandyta z blizną na twarzy oparł się już na łokciach i patrzył przed siebie nieco błędnym wzrokiem i z niewesołą miną na rumowisko i ciała dwóch towarzyszy.

— Panie — zagadnęła go obcesowo. — Jak się pan czuje? Pomoże mi pan przenieść ich do łóżek?

Bandyta potrząsnął głową.

— Niech ich cholera razem z panią! — mruknął. — Ma paniusia rączkie, jak pragnę wolności. We łbie szumi, jak we młynie.

Jadzia zbliżyła się do niego i ujęła go pod ramiona.

— To niechże pan chociaż sam wstanie i ułoży

30 się tam, w tej sypialni, bo ja muszę szybko pomóc tym dwóm.

Bandyta popatrzył na nią nieufnie i dźwignął się z ziemi. Stanąwszy na nogach zachwiał się, ale nic nie mówiąc ruszył naprzód. Zataczał się tak, że gdyby nie Jadzia, która go podtrzymywała, przewróciłby się parę razy.

Doszedłszy do łóżka, zwałił się na nie ciężko i jęknął.

Jadzia tymczasem zajęła się dwoma pozostałymi. Z tymi była ciężka sprawa, lecieli jej przez ręce bezwładnie, a trudno jej było podsadzić się pod ich półżywe figury. Przypomniał jej się kurs ratownictwa, który odbyła jeszcze w gminazjum, i dopiero tam znalazła sposób na przetransportowanie obu rannych do łóżek. Dokonawszy tego, była już tak zmęczona, że przewróciła się sama na siennik, leżący na podłodze.

— Panie! — jęknęła do bandyty. — Niech mi pan powie, gdzie tu jest jaka apteczka, jodyna, amoniak, czy coś w tym rodzaju?...

— Nima.

Po dłuższych poszukiwaniach Jadzi udało się znaleźć zapomnianą widocznie butelkę spirytusu i nowiusienki spadochron lotniczy. Bez chwili namysłu podarła ten spadochron na pasy, opatrzyła rany wszystkich trzech „wrogów“, wreszcie swoje okaleczenia i nastawiła wody na herbatę, bo głód począł jej doskwierać.

Bandyta z blizną, patrząc jak się krząta i ratuje tych, którzy jej krzywdę wyrządzili, kiwał z nie-

dowierzaniem głową, aż wreszcie rzekł:

— Morowa pani jest, nima co. Pietroszczak i Neuman powinni pani być wdzięczni, bo żeby nie pani, to by oba zdechli...

— A pan nie?

— Ja też. Ale ja pani za to pomogę uciec...

Jadzia potrząsnęła głową.

— Ja nie mogę uciec...

— Niby dlaczego?

Milcząc wskazała mu obydwu rannych, z których młody „porywacz“ Neuman zaczął już jęczeć, ale ów Piotrowski jeszcze nie dawał żadnego znaku życia...

— Trzeba ich ratować. Strasznie są potłuczeni...

— Wi pani co? — rzekł nagle bandyta. — Podoba mi się pani. Dać łapę! Wiaderny jestem! A to nie jest byle co — dorzucił po chwili.

Jadzi nagle krew napłynęła do twarzy.

— Mogę pana ratować, jak ich, bo jestem winna tej katastrofy, ale... szpiegiem ręki nie podaję — odparła dumnie.

Na twarzy bandyty odmalowało się nieopisane zdumienie.

— Jakie śpiegi? Co sie pani za śpiegi przypląta-li???

Zdumienie jego było tak szczere, że Jadzia zrozumiała od razu: to jest tylko ich „pracownik fizyczny“, używany zapewne do robót, o których całokształcie nie ma pojęcia. Postanowiła jednak pociągnąć go za język.

(Dalszy ciąg nastąpi)

PRENUMERATA MIESIĘCZNA — 2 Zł

REDAKCJA I ADMINISTRACJA
Warszawa, ul. Zgoda 6

Telefony Redakcji: 3.25-09; 3.25-10; 3.25-11
Do rozmów miedzynastawych 3.25-09

Administracja czynna od 9 — 17

Wydawca: J.-Ks. Wya. Nowa Prawda Sp. z o. o.

Redaktor: F. Kwieciński

sekretarz Redakcji przyjmuje codziennie od godz. 17—18

Rękopisów niezamówionych Redakcja nie zwraca

konto PKO nr 22612, konto rachunkowe nr. 218.

CENY OGŁOSZEN

Za wiersz milimetry lub jego miejsce na stronie tytułowej — zł 1.25; w tekście zł 0.80; za tekstem — zł 0.40; drobne 15 gr za wyraz; prace poszukiwane i zooflarowane — 10 gr za słowo. Drobne — najmniej 10 wyrazów. Nekrologi — 50 gr mm, miejsce zastrzeżone 25% drożej; tabelaryczne i bilanse — 50% drożej. Wyrazy tłustym drukiem liczą się podwójnie. Duże litery — liczą się za słowo. Zagraniczne 50% drożej. Komunikaty (N) — 2 zł za mm. Za treść ogłoszeń Redakcja nie odpowiada.